

и спрѣ въ единия край на трапезата.

— Ф-р-ръ! — долетѣха две ангелчета отъ коледната елха и кацнаха при новороденитѣ. Носѣха имъ подаръци: по единъ варакосанъ лѣшникъ на всѣко мишле.

— Пуфъ-пафъ! пуфъ-пафъ! — пристигна желѣзничката, и отъ нея скочиха Баба Меца, плюшения Зайко, пръстеното пѣтле и парцалената кукла леля Тота.

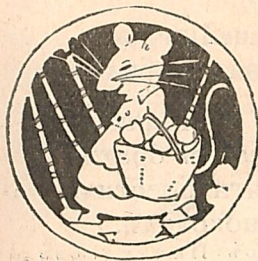
Последни дойдоха съ автомобилъ черния Палячо, съ бѣла яка, жена му — копринената кукла Фифи, заедно съ тѣхното голо чиниено бебе. Тѣ донесоха на родилката сладки, които бѣха приготвени въ кухнята на Катето.

Стариятъ Мишокъ — размѣнъ до уши, посрѣщаше и нареждаше всички. Младитѣ мишлета прислужваха наоколо. Всички гости насѣдаха.

Хапнаха, сръбнаха, развеселиха се. Похвалиха домакина, благословиха кжщата. Палячо

бутна съ лачетъ гумената топка:

— Амитикакво само гледашъ и пѣшкашъ? Защо не хапнешъ? — закикоти се той.

— Какъ да не пѣшкамъ! Какъ да хапна? Отворя ли уста — свърши се!...

Дветѣ ангелчета погледнаха жално и въздѣхнаха:

— Горката!

Изведнѣжъ, пръстеното пѣтле заплѣска съ криле:

— Ку-ку-ри-го!... Сурваки дойде! Да си вървимъ вече!...

Но Стариятъ Мишокъ не ги пускаше, докато не изпѣятъ една пѣсень.

Зайко и Меца се прегърнаха и запѣха. Другитѣ запригласяха:

Сурва, сурва година —

честити ви три сина,

три сина и две моми

Господъ да ги поживи ...

Сурва, сурва година —

пълна кжща сланина,

сиренце и кашкавалъ —

всичко що е Господъ далъ!

Две моми и три сина —

лека да е година!

Догодина — стотина,

цѣла миша дружина!

Нека Маца проклина!

Сурва-сурва година!

—Мяу-мяу!

чу се изведнѣжъ страшенъ гласъ задъ дулапа.

— Чакайте, мои мили мишленца, иазъ да ви попѣя:

